

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

15487/06 (Presse 330)

(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2767. samling i Rådet

Beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik

Bruxelles, den 30. november - 1. december 2006

Formand

Liisa HYSSÄLÄ

Finlands omsorgsminister

Tuula HAATAINEN

Finlands social- og sundhedsminister

Tarja FILATOV

Finlands arbejdsminister

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B - 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 281 8716 / 6319 Fax: +32 (0)2 281 8026

press.office@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/Newsroom>

15487/06 (Presse 330)

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet vedtog:

- *en fælles aktion om forlængelse indtil den 31. december 2006 af den midlertidige forstærkning af **Den Europæiske Unions politimission i Kinshasa** (EUPOL Kinshasa).*
- *en fælles aktion om forlængelse indtil den 31. december 2007 af mandatet for Den Europæiske Unions Observatørmmission (EUMM) i det **vestlige Balkan**.*
- *en afgørelse om ekstraordinær finansiel bistand til **Kosovo** på op til 50 mio. EUR med henblik på at lette den finansielle situation i Kosovo.*

Rådet nåede til politisk enighed om:

- *et udkast til afgørelse om oprettelse af andet EF-handlingsprogram for **sundhed** (2007-2013).*
- *afgørelsen om et særprogram for perioden 2007-2013 "**Bekæmpelse af vold (Daphne)**".*

INDHOLD¹

DELTAGERE	6
------------------------	----------

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

FOLKESUNDHED.....	9
– SUNDHEDSPROGRAM.....	9
– SUNDHEDSASPEKTET I ALLE POLITIKKER - Rådets konklusioner	10
– EU-STRATEGIEN TIL MINDSKELSE AF ALKOHOLRELATEREDE SKADER - Rådets konklusioner	16
– DET INTERNATIONALE SUNDHEDSREGULATIV	20
– PATIENTMOBILITET OG DEN FREMTIDIGE UDVIKLING INDEN FOR SUNDHEDSPLEJE I EU.....	21
BESKÆFTIGELSE OG SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIK.....	22
– MODERNISERING AF ARBEJDSRET TEN	22
– ANSTÆNDIGT ARBEJDE FOR ALLE - Rådets konklusioner	23
– GLOBALISERING OG DEMOGRAFISKE ÆNDRINGER.....	30
– BEIJING-HANDLINGSPROGRAMMET - Rådets konklusioner	31
– MÆND OG LIGESTILLING MELLEM MÆND OG KVINDER - Rådets konklusioner	37
– DAPHNE III.....	41
– SUPPLERENDE PENSIONSRETTIGHEDERS PORTABILITET.....	43
– KOORDINERING AF DE SOCIALE SIKRINGSORDNINGER	45
EVENTUELT	46

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://www.consilium.europa.eu>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets protokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT*SUNDHED*

- Konference om aviær og human pandemisk influenza48

FORBRUGERPOLITIK

- Vildledende og sammenlignende reklame48

EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

- Den Demokratiske Republik Congo - Den Europæiske Unions politimission (EUPOL "Kinshasa")48

DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

- Det vestlige Balkan - Forlængelse af Den Europæiske Unions Observatørmmission (EUMM)49

EKSTERNE FORBINDELSER

- Kosovo - EU's finansielle bistand.....49
- Samarbejde med Canada.....50

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

- Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug - Omarbejdning af lovgivning *50
- EU-budgetforslag for 200750

UDVIDELSEN

- Nødpas.....51

UDVIKLING

- Videreførelse af konventionen om fødevarehjælp.....51

FISKERI

- Fiskeriaftale mellem EF og Mauretanien.....51

ENERGI

- Forbindelserne med Kasakhstan.....53

MILJØ

- Kvalitetskrav til skaldyrvande.....53

INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

- Udlejnings- og udlånsrettigheder.....53
- Beskyttelsestiden for ophavsret.....54

BESKIKKELSER

- Regionsudvalget.....54

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Rudy DEMOTTE
Jean-Claude MARCOURT
Bruno TOBBACK
Christian DUPONT

Social- og sundhedsminister
Økonomi- og beskæftigelsesminister (regionen Vallonien)
Miljø- og pensionsminister
Minister for offentlig forvaltning, social integration,
storbypolitik og ligestilling

Den Tjekkiske Republik:

Pavel HROBON
Petr ŠIMERKA

Vicesundhedsminister
Vicearbejds- og vicesocialminister (Departementet for
lovgivning, arbejdsret, lønninger og sikkerhed på
arbejdspladsen)

Danmark:

Claus Hjort FREDERIKSEN
Eva Kjer HANSEN

Beskæftigelsesminister
Socialminister og minister for ligestilling

Tyskland:

Franz MÜNTEFERING

Ulla SCHMIDT
Ursula VON DER LEYEN

Vicekansler samt forbundsminister for arbejds- og
socialspørgsmål
Forbundssundhedsminister
Forbundsminister for familie-, ældre-, kvinde- og
ungdomsspørgsmål

Estland:

Jaak AAB

Socialminister

Grækenland:

Savvas TSITOURIDIS
Georgios KONSTANTOPOULOS

Minister for beskæftigelse og social sikring
Statssekretær for sundhed og social samhörighed

Spanien:

Elena SALGADO MÉNDEZ
Jesús CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

Minister for sundheds- og forbrugerspørgsmål
Arbejds- og socialminister

Frankrig:

Xavier BERTRAND
Gérard LARCHER

Minister for sundhed og solidaritet
Viceminister med ansvar for beskæftigelse, arbejde og
unges integration på arbejdsmarkedet

Irland:

Mary HARNEY

Tony KILLEEN

Vicepremierminister (Tánaiste) og minister for sundhed og
børn
Viceminister, Ministeriet for Erhvervs politik, Handel og
Beskæftigelse, med særligt ansvar for arbejdsspørgsmål,
herunder erhvervsuddannelse

Italien:

Franca DONAGGIO
Alessandro PIGNATTI

Statssekretær for social solidaritet
Stedfortrædende fast repræsentant

Cypern:

Charis CHARALAMBOUS
Antonis VASSILIOU

Sundhedsminister
Arbejdsminister og minister for social sikring

Letland:

Ilze STOBOVA

Statssekretær, Sundhedsministeriet

Litauen:

Rimvydas TURČINSKAS
Vilija BLINKEVIČIŪTĖ

Sundhedsminister
Social- og arbejdsminister

Luxembourg:

Mars DI BARTOLOMEO
Marie-Josée JACOBS

François BILTGEN

Sundheds- og socialminister

Minister for familiespørgsmål og integration samt
ligestillingsminister

Arbejds- og beskæftigelsesminister, minister for kultur,
videregående uddannelse og forskning samt minister for
trossamfund

Ungarn:

Ágnes HORVÁTH
Gábor CSIZMÁR

Statssekretær, Sundhedsministeriet

Statssekretær, Social- og Arbejdsministeriet

Malta:

Louis DEGUARA

Minister for sundhed, ældrespørgsmål og lokal
sundhedspleje

Familie- og socialminister

Dolores CRISTINA

Nederlandene:

Johannes Franciscus HOOGERVORST
Aart Jan de GEUS

Minister for sundhed, velfærd og sport

Arbejds- og socialminister

Østrig:

Maria RAUCH-KALLAT
Martin BARTENSTEIN

Forbundsminister for sundhed og kvindespørgsmål

Forbundsminister for økonomi og arbejde

Polen:

Anna KALATA
Kazimierz KUBERSKI

Arbejds- og socialminister

Vicestatssekretær, Arbejds- og Socialministeriet

Portugal:

António CORREIA DE CAMPOS
José VIEIRA DA SILVA

Sundhedsminister

Arbejdsminister og minister for social solidaritet

Slovenien:

Andrej BRUČAN

Sundhedsminister

Slovakiet:

Viera TOMANOVÁ
Daniel KLACKO

Minister for arbejds-, social- og familiespørgsmål

Statssekretær, Sundhedsministeriet

Finland:

Liisa HYSSÄLÄ
Tuula HAATAINEN
Tarja FILATOV

Omsorgsminister

Social- og sundhedsminister

Arbejdsminister

Sverige:

Maria LARSSON
Sven Otto LITTORIN
Cristina HUSMARK PEHRSSON

Minister for ældrespørgsmål og folkesundhed

Arbejdsmarkedsminister

Socialforsikringsminister, Socialministeriet

Det Forenede Kongerige:

Rosie WINTERTON
Jim FITZPATRICK

Viceminister med ansvar for sundhedstjenester

Statssekretær for arbejdsmarkeds- og forbrugerspørgsmål

Kommissionen:

Vladimir ŠPIDLA
Markos KYPRIANOU

Medlem

Medlem

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Bulgarien:

Radoslav Nenkov GAJDARSKI
Emilia MASLAROVA

Sundhedsminister
Arbejds- og socialminister

Rumænien:

Anton Vlad ILIESCU
Gheorghe BARBU

Statssekretær, Sundhedsministeriet
Minister for arbejde, social solidaritet og familiespørgsmål

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT**FOLKESUNDHED**– ***SUNDHEDSPROGRAM***

Rådet nåede med enstemmighed til politisk enighed om et udkast til afgørelse om oprettelse af andet EF-handlingsprogram for sundhed (2007-2013) (15250/06).

Sundhedsprogrammets vigtigste mål er følgende:

- forbedring af borgernes sundhedssikkerhed
- fremme af sundheden
- udarbejdelse og formidling af information og viden om sundhed.

Det foreslåede budget er på 324,15 mio. EUR¹.

Udkastet til afgørelse skal træde i stedet for Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF af 23. september 2002 om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008)².

Foreslået retsgrundlag: traktatens artikel 152; der kræves kvalificeret flertal for Rådets afgørelse, og den fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet finder anvendelse. Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 16. marts 2006 (7537/06). Den 29. maj 2006 forelagde Kommissionen sit ændrede forslag (9905/06). Rådet vil prøve at nå til enighed med Europa-Parlamentet ved andenbehandlingen.

¹ 2004-priser.

² EUT L 271 af 9.10.2002, s. 1. Afgørelse ændret ved afgørelse nr. 786/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 7).

– ***SUNDHEDSASPEKTET I ALLE POLITIKKER - Rådets konklusioner***

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Rådet for Den Europæiske Union

1. MINDER OM

- artikel 152 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvorefter alle EF-institutionerne skal sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter;
- Rådets faste tilsagn om tværsektorielle sundhedspolitikker som udtrykt i en række rådsresolutioner og -konklusioner¹;
- Rådets resolution af 29. juni 2000 om foranstaltninger vedrørende sundhedsdeterminanter², hvorefter nogle sundhedsdeterminanter kan påvirkes af den enkeltes handlemåde og andre af organiserede bestræbelser fra samfundets side;

¹ Resolution vedtaget af Rådet og af sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, den 11. november 1991 om grundlæggende valg i sundhedspolitikken (EFT C 304 af 23.11.1991, s. 5), Rådets resolution af 2. juni 1994 om Fællesskabets indsats til fremme af folkesundheden (EFT C 165 af 17.6.1994, s. 1), Rådets resolution af 20. december 1995 om indførelse af krav om sundhedsbeskyttelse i Fællesskabets politikker (EFT C 350 af 30.12.1995, s. 2), Rådets Resolution af 12. november 1996 om indførelse af krav om sundhedsbeskyttelse i Fællesskabets politikker (EFT C 374 af 11.12.1996, s. 3), Rådets konklusioner af 30. april 1998 og 8. juni 1999 om indførelse af krav om sundhedsbeskyttelse i Fællesskabets politikker (EFT C 169 af 4.6.1998, s. 1; EFT C 195 af 13.7.1999, s. 4) og Rådets resolution af 18. november 1999 om inddragelse af sundhedsbeskyttelse i alle Fællesskabets politikker og aktiviteter (EFT C 86 af 24.3.2000, s. 3).

² EFT C 218 af 31.7.2000, s. 8.

- Rådets resolution af 14. december 2000 om sundhed og ernæring¹;
- Rådets konklusioner om alkoholrelaterede skader² (5. juni 2001), om stress og depression³ (15. november 2001), om fedme⁴ (2. december 2002), om sund levevis: uddannelse, oplysning og kommunikation⁵ (2. december 2003), om alkohol og unge (2. juni 2004), om fedme, ernæring og fysisk aktivitet (3. juni 2005), om fremme af en sund levevis og forebyggelse af type 2-diabetes⁶ (2. juni 2006) og om kvinders sundhed⁷, der alle henleder opmærksomheden på en række samfunds faktorer, som har betydning for sundheden;
- Rådets resolution af 18. november 1999 om fremme af mental sundhed⁸, hvori det understreges, at mental sundhed er en uadskillelig del af sundhedsspørgsmålet;

2. FREMHÆVER, at EU-borgernes sundhed og trivsel er vigtige værdier i sig selv;
3. UNDERSTREGER, at sundhed i høj grad bestemmes af sundhedsdeterminanter, der ligger uden for sundhedssystemet;
4. GENTAGER, at mange sundhedsdeterminanter hænger sammen med den enkeltes valg og livsstil, mens andre ligger uden for den enkeltes og sundhedspolitikens kontrol;
5. ERKENDER, at politikker kan have positive eller negative virkninger for sundhedsdeterminanterne, og at sådanne virkninger kommer til udtryk i resultaterne på sundhedsområdet og i befolkningens sundhedstilstand; mens der går meget lang tid, fra politiske beslutninger vedtages, til de indvirker på resultaterne på sundhedsområdet, kan indvirkningen på sundhedsdeterminanterne ses meget hurtigere;

¹ EFT C 20 af 23.1.2001, s. 1.
² EFT C 175 af 20.6.2001, s. 1.
³ EFT C 6 af 9.1.2002, s. 1.
⁴ EFT C 11 af 17.1.2003, s. 3.
⁵ EUT C 22 af 27.1.2004, s. 1.
⁶ EUT C 147 af 23.6.2006, s. 1.
⁷ EUT C 146 af 22.6.2006, s. 4.
⁸ EFT C 86 af 24.3.2000, s. 1.

6. UNDERSTREGER, at virkningerne af sundhedsdeterminanterne er ulige fordelt på de forskellige befolkningsgrupper, hvilket fører til uligheder på sundhedsområdet;
7. FINDER, at det daglige miljø, dvs. daginstitutioner, skoler, arbejdspladser og boligkvarterer samt transporten mellem dem, har betydelig indvirkning på sundheden, og at sundhed igen indvirker på økonomien ved at muliggøre en aktiv og produktiv deltagelse i arbejdslivet;
8. FINDER, at livsstil ikke kun er resultatet af den enkeltes beslutninger, men også af, hvilke sunde valgmuligheder der tilbydes i det daglige miljø, og hvordan de understøttes;
9. OPFORDRER TIL en omfattende indsats fra samfundets side for at takle sundhedsdeterminanter, især usunde spisevaner, mangel på fysisk aktivitet, alkohol- og tobaksmisbrug og psykosocial stress, eftersom den enkeltes mulighed for at kontrollere disse determinanter, der tegner sig for store folkesundhedsproblemer, hænger tæt sammen med bredere samfundsrelaterede sundhedsdeterminanter som f.eks. uddannelsesniveau og disponible økonomiske midler;
10. UDTRYKKER TILFREDSHED MED Kommissionens bestræbelser på at integrere sundhedsaspektet i alle politikker, bl.a. rapporteringen i 1990'erne, udviklingen af metoder til brug for konsekvensanalyser på sundhedsområdet og inden for sundhedssystemerne, udarbejdelsen af en integreret konsekvensanalysemetode i 2005, herunder specifik henvisning til sundhed og sundhedssystemerne i retningslinjerne, og den betydning, der tillægges tværsektorielle spørgsmål som led i strategien for opfyldelse af traktatens krav;
11. UDTRYKKER TILFREDSHED MED, at der i strategien for bæredygtig udvikling lægges stadig større vægt på sundhed, og med, at de centrale strukturindikatorer nu også omfatter en sundhedsindikator, hvilket betoner sundhedens betydning for Fællesskabets økonomi;
12. UDTRYKKER TILFREDSHED MED afholdelsen af konferencen om integration af sundhedsaspektet i alle politikker den 20.-21. september 2006 i Kuopio i Finland, hvor det blev understreget, at det er nødvendigt at være mere opmærksom på, hvordan beslutninger på forskellige niveauer inden for alle politikområder indvirker på sundheden, med henblik på at beskytte, opretholde og forbedre befolkningens sundhedstilstand, og noterer sig resultaterne af konferencen, især følgende:
 - mange fællesskabspolitikker har en potentiel positiv eller negativ indvirkning på sundheden, hvilket formidles af en række sundhedsdeterminanter;
 - et bedre videngrundlag om sundhedsdeterminanter og analyser af virkningsforholdet vil give betydeligt bedre muligheder for informeret politisk beslutningstagning og sammenhængende politikker og fremme udformningen af politikker, der styrker den sociale samhørighed og den sociale kapital og forbedrer sundheden og sikkerheden og dermed bidrager til større produktivitet og økonomisk vækst i EU;

- de vigtigste sundhedsdeterminanter, der påvirkes af EF-politikkerne, bør indkredses og overvåges, og udviklingen heri bør gøres til genstand for regelmæssige rapporter; sundhedsvirkningerne af de mest kritiske politikker på sundhedsområdet bør også evalueres systematisk, og resultaterne bør formidles bredt ved brug af de foranstaltninger, der er til rådighed, bl.a. forskningsrammeprogrammet;
- der bør fastsættes målsætninger i relation til sundhedsdeterminanterne i EF-politikkerne i de forskellige sektorer, idet man bør holde sig virkningen for økonomien som helhed for øje; dette gælder især den økonomiske politik og beskæftigelses-, samhørigheds- og konkurrenceevnepolitikkerne samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;
- mange politikker med sundhedsmålsætninger, der overlapper hinanden, vil kunne drage fordel af et tværsektorielt samarbejde med fælles mål; dette gælder især beskæftigelses-, social- og sundhedspolitikkerne, når der er tale om at forbedre sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen, og miljø- og transportpolitikkerne, når der er tale om at finde sunde og bæredygtige løsninger til støtte for miljø- og byplanlægning;
- befolkningens sundhedstilstand kan forbedres ved at mindske uligheden på sundhedsområdet, hvilket mest effektivt kan opnås ved en bred tværsektoriel indsats;
- en forbedring af befolkningens sundhedstilstand vil få positive følger for den sociale udvikling generelt og for økonomien og sundhedsudgifterne;
- en bred indsats på tværs af sektorerne supplerer de mere specifikke opgaver, som sundhedssektoren udfører; institutioner og fagfolk i sundhedssektoren bør fungere som fortalere for og eksperter i tværsektorielt arbejde;

13. OPFORDRER INDTRÆNGENDE Kommissionen, medlemsstaterne og Europa-Parlamentet til

- at sørge for, at sundhedsaspektet bliver synligt og tillægges betydning under udformningen af EU-lovgivning og -politikker, herunder sundhedskonsekvensanalyser;

14. OPFORDRER Kommissionen til

- at udarbejde en plan for integration af sundhedsaspektet i alle politikker, idet der specifikt skal lægges vægt på retfærdighed på sundhedsområdet, og til at overveje at medtage sådanne aktiviteter i sin nye sundhedsstrategi;
- at fremhæve retfærdighed og andre politikkers indvirkning på folkesundheden i sine fremtidige initiativer på sundhedsområdet;

- at undersøge og om nødvendigt udvikle yderligere koordinationsmekanismer for at sikre, at der på en systematisk og struktureret måde tages hensyn til sundheden i forbindelse med beslutningstagningen i de forskellige sektorer, herunder når der er tale om internationale traktater;
- at videreudvikle videngrundlaget og metoderne i nødvendigt omfang for bedre at kunne forstå sundhedsdeterminanterne og den måde, de påvirkes på af den offentlige politik på alle niveauer, herunder evaluere relevansen af den nuværende konsekvensanalysepraksis for folkesundheden ved f.eks. at foretage efterfølgende evaluering, i tæt samarbejde med WHO's kommission for sociale sundhedsdeterminanter;
- at komme med oplysninger om udviklingen i sundhedsdeterminanterne og om sammenhængen mellem folkesundheden og den økonomiske og sociale udvikling i EU på nationalt og regionalt niveau;
- at udnytte synergierne mellem politikområder med indbyrdes forbundne mål, f.eks. gennem programsamarbejde, især for så vidt angår sundhed på arbejdspladsen;
- at tilskynde til og støtte udvekslingen af god praksis og oplysninger om tværsektorielle politikker mellem EF-sektorerne, medlemsstaterne og andre interessenter, idet der lægges særlig vægt på uligheder på sundhedsområdet, og at støtte kapacitetsopbygning i forbindelse med den tværsektorielle sundhedspolitik;
- at samarbejde med internationale organisationer om spørgsmål vedrørende tværsektorielle politikker;
- at sikre, at der rapporteres om Kommissionens nuværende praksis med hensyn til sundhedskonsekvensanalyser og - første gang i 2009 og derefter med passende mellemrum - om de vigtigste foranstaltninger, der skal sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau i forbindelse med alle Fællesskabets politikker og foranstaltninger;

15. OPFORDRER medlemsstaterne til

- at udvikle videngrundlaget om sundhed og sundhedsdeterminanter og om udviklingen heri og i ulighederne på sundhedsområdet;
- i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af deres nationale politikker at tage hensyn til den merværdi, der ligger i et samarbejde mellem den offentlige sektor, arbejdsmarkedets parter, den private sektor og ikke-statslige organisationer på folkesundhedsområdet;
- hvor det er relevant, at foretage sundhedskonsekvensanalyser af store politikinitiativer med potentiel indvirkning på sundheden;

- at være særlig opmærksom på, hvilken indvirkning de vigtigste offentlige politikker har på retfærdigheden på sundhedsområdet, herunder også i forbindelse med psykisk sundhed, og sørge for den nødvendige indsats for at takle ulighederne på sundhedsområdet;
- at fokusere på kapacitetsopbygning i forbindelse med politikanalyse og udformning af politikker med henblik på bedre tværsektorielle politikker;

16. OPFORDRER Europa-Parlamentet til

- at anvende Parlamentets mekanismer til at sikre et effektivt tværsektorielt samarbejde med henblik på et højt sundhedsbeskyttelsesniveau på alle politikområder;
- at tage hensyn til og foretage sundhedskonsekvensanalyser af lovgivningsforslag og andre forslag;
- at overveje, hvordan beslutningstagningen på alle politikområder indvirker på sundheden, specielt med fokus på retfærdighed på sundhedsområdet.

– ***EU-STRATEGIEN TIL MINDSKELSE AF ALKOHOLRELATEREDE SKADER - Rådets konklusioner***

Rådet afholdt en orienterende drøftelse og vedtog derefter følgende konklusioner:

"Rådet for Den Europæiske Union

1. MINDER OM

- EF-traktatens artikel 152, hvorefter alle EF-institutionerne skal sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter
- Rådets resolution om foranstaltninger vedrørende sundhedsdeterminanter¹, der understreger, at det er vigtigt at bringe arbejdet med sundhedsdeterminanter videre på en helt igennem sammenhængende og systematisk måde
- Rådets henstilling om unge menneskers alkoholforbrug², der opfordrede Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne fuldt ud at udnytte alle Fællesskabets politikker til at tackle de problemer, der er omhandlet i denne henstilling, herunder udformningen på nationalt og europæisk plan af omfattende sundhedsfremmende politikker vedrørende alkohol

2. ERINDRER SPECIELT OM

- Rådets konklusioner af juni 2001 om en fællesskabsstrategi til mindskelse af alkoholrelaterede skader³, der understregede, at alkohol er en af de vigtigste sundhedsdeterminanter i Fællesskabet og opfordrede Kommissionen til at fremsætte forslag til en omfattende fællesskabsstrategi til mindskelse af alkoholrelaterede skader, med bl.a. en række samordnede fællesskabsaktiviteter inden for alle relevante politikområder til sikring af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau inden for områder som forskning, forbrugerbeskyttelse, transport, reklame, markedsføring, sponsorering, punktafgifter og andre emner, der vedrører det indre marked, samtidig med at medlemsstaternes kompetence respekteres fuldt ud
- Rådets konklusioner af juni 2004 om alkohol og unge⁴, der gentog opfordringen til Kommissionen om at fremsætte forslag til en omfattende fællesskabsstrategi til mindskelse af alkoholrelaterede skader og på ny påpegede behovet for større fokus på folkesundhedsaspekter på andre politikområder

¹ EFT C 218 af 31.7.2000.

² EFT L 161 af 16.6.2001.

³ EFT C 175 af 20.6.2001.

⁴ 9507/04.

3. ANERKENDER, at alle EU's medlemsstater i 2005 støttede vedtagelsen af en resolution, der godkendte en ramme for alkoholpolitik i WHO's region Europa og ligeledes støttede vedtagelsen af en resolution på den 58. Verdenssundhedsforsamling om problemer for folkesundheden forårsaget af alkoholmisbrug
4. PÅPEGER, at mange fællesskabspolitikker har en potentiel, enten positiv eller negativ, indvirkning på sundheden, og understreger, at det er vigtigt at overveje, hvordan beslutningstagningen på alle politikområder indvirker på sundheden
5. UNDERSTREGER, at Domstolen gentagne gange har erklæret, at menneskers sundhed indtager den vigtigste plads blandt de hensyn, der er beskyttet i henhold til traktatens artikel 30, og at det inden for de i traktaten fastsatte grænser tilkommer medlemsstaterne at afgøre, i hvilket omfang de vil sikre denne beskyttelse, ved hjælp af nationale politikker og national lovgivning¹
6. FREMHÆVER, at et skadeligt og farligt alkoholforbrug i befolkningen er en stor risikofaktor for den offentlige sundhed og sikkerhed, er en medvirkende faktor i en række sundhedstilstande, herunder kvæstelser, og er forbundet med sociale skader såsom misbrug vold i hjemmet, gadeuorden, vold og social udstødelse
7. UNDERSTREGER, at alkoholrelaterede skader i mange tilfælde indvirker på andre personer end alkoholforbrugerne selv; det drejer sig blandt andet om fosterskader, problemer for familiemedlemmerne, dræbte eller kvæstede ved trafikulykker samt tabt produktivitet på arbejdspladserne
8. PÅPEGER, at alkoholrelaterede skader er medvirkende til ulighed i befolkningsgruppers sundhed, også med hensyn til graden og arten af de alkoholrelaterede skader hos mænd og kvinder, samt til forskelle på sundhedsområdet i medlemsstaterne
9. MENER, at hovedsigtet med alkoholrelaterede politikker bør være at mindske de alkoholrelaterede skader, og at mindskelse af alkoholrelaterede skader vil fremme vækst og beskæftigelse og styrke den europæiske produktivitet og konkurrenceevne
10. UNDERSTREGER medlemsstaternes kompetence til at udvikle og styrke nationale alkoholpolitikker, der er afpasset efter nationale behov og sammenhænge

¹ Sag C-320/93 Ortscheit, Sml. [1994], s. I-5243, præmis 16, sag C-394/97 Heinonen, Sml. [1999], s. I-3599, præmis 45, sag C-434/04 Ahokainen og Leppik, Sml. [2006], s. I - , præmis 33, sag C-1/90 og C-176/90 Aragonesa, Sml. [1991], s. I 4151, præmis 16, sag C-405/98 KO, Sml. [2001], s. I 1795, præmis 29, sag C-262/02 Kommissionen, Sml. [2004], s. I 6569, præmis 24.

11. NOTERER SIG, at producenterne og distributørerne af alkoholholdige drikkevarer samt hoteller, restauranter og caféer kan bidrage ved at efterleve nationale regler og sikre, at høje etiske standarder overholdes, især i forbindelse med udvikling og markedsføring af alkoholholdige produkter, der appellerer til børn og unge, og ved at sikre at salg og servering af alkoholholdige drikkevarer foregår ansvarsfuldt, således at kraftigt lejlighedsdrikkeri og forgiftningsskader afværges
12. SER MED TILFREDSHED PÅ Kommissionens meddelelse om en EU-strategi til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reducere alkoholrelaterede skader¹ som et væsentligt skridt hen imod en omfattende og sammenhængende fællesskabsindsats for at tackle de skadelige virkninger, som et umådeholdent alkoholforbrug har for sundhed og trivsel i Europa
13. ER ENIGT med Kommissionen i hovedtemaerne: beskyttelse af unge, børn og ufødte børn, reduktion af antallet af skader og dødsfald som følge af alkoholrelaterede trafikulykker, forebyggelse af alkoholrelaterede skader hos voksne og afværgelse af de negative konsekvenser på arbejdspladsen samt sikring af, at EU-borgerne får relevant information om alkoholrelaterede risici
14. GODKENDER Kommissionens forslag om at udvikle en fælles, omfattende og pålidelig videnbase om alkoholforbrug og alkoholrelaterede sociale og sundhedsmæssige skader, om virkningen af alkoholpolitiske foranstaltninger og konsekvenserne af alkoholforbrug for produktivitet og økonomisk udvikling
15. UNDERSTREGER behovet for at sikre, at mulighederne for at forebygge alkoholrelaterede skader på den offentlige sundhed og sikkerhed følges op på en sammenhængende måde på relevante politikområder og især de områder, der allerede er nævnt i Rådets konklusioner af juni 2001 om en fællesskabsstrategi til mindskelse af alkoholrelaterede skader
16. OPFORDRER Kommissionen til
 - at fortsætte sin systematiske og holdbare strategi for tackling af alkoholrelaterede skader på europæisk plan, herunder anvendelse af sundhedskonsekvensanalyser af de fællesskabsaktioner, der har en tydelig sundhedsdimension
 - at yde fortsat kraftig støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at fastholde, styrke og udvikle nationale alkoholpolitikker til mindskelse af alkoholrelaterede skader
 - at overveje og kohærent anvende traktatens bestemmelser om beskyttelse af folkesundheden og det indre marked

¹ 14851/06.

- at sikre en afbalanceret repræsentation af de forskellige interessenter, herunder aktørerne på folkesundhedsområdet, ikke-statslige organisationer og producenter og distributører af alkoholholdige drikkevarer samt hoteller, restauranter og caféer, i forbindelse med oprettelsen af det forum for alkohol og sundhed, der omhandles i Kommissionens meddelelse
- at udvikle målelige kerneindikatorer, der gør det muligt at overvåge fremskridtene med mindskelse af alkoholrelaterede skader på fællesskabsplan, især for de prioriterede indsatsområder
- regelmæssigt fra 2008 at rapportere om fremskridtene i Kommissionens aktiviteter til gennemførelse af EU's alkoholstrategi og om de aktiviteter, som medlemsstaterne indberetter, samt om deres indvirkning såvel på europæisk plan som i de enkelte medlemsstater, herunder en vurdering af de forskellige interessenters respons

17. OPFORDRER medlemsstaterne til

- at fremme en flerstrengt strategi til forebyggelse af alkoholrelaterede skader, som sikrer medvirken af alle områder i den offentlige forvaltning på alle nationale planer
- at styrke eller i givet fald udvikle koordinerede nationale strategier eller handlingsplaner, herunder effektiv håndhævelse, med henblik på mindskelse af alkoholrelaterede skader, med støtte til foranstaltninger på alle nationale planer og til foranstaltninger, der er skræddersyet til indenlandske forhold
- at lægge særlig vægt på håndhævelsen af den nationale lovgivning, der kan medvirke til at mindske alkoholrelaterede skader, såsom lovgivning om spirituskørsel og om salg og servering af alkoholholdige drikkevarer
- at indsamle relevante og sammenlignelige oplysninger om alkoholforbrug og alkoholrelaterede skader
- at give deres fulde støtte til den strategi, som Kommissionen har udstukket, og lette gennemførelsen heraf på nationalt plan og på fællesskabsplan."

– **DET INTERNATIONALE SUNDHEDSREGULATIV**

Rådet afholdt en drøftelse om det internationale sundhedsregulativ (IHR), der i alt væsentligt havde til formål at bekræfte, at

- a) der er udbredt ønske om fuldt ud og uden tøven at gennemføre IHR samt om frivilligt og i god tid at gennemføre de IHR-bestemmelser, der er relevante i forbindelse med risikoen for aviær influenza og pandemisk influenza
- b) der ikke er behov for forbehold med hensyn til gældende fællesskabsret. Det fremherskende synspunkt under drøftelserne var, at der vil blive behov for en koordineret EU-holdning med hensyn til eventuelle forbehold¹ fra tredjelande
- c) medlemsstaterne har pligt til at underrette Fællesskabet om udbrud og rådføre sig med hinanden sammen med Kommissionen for at koordinere deres foranstaltninger i henhold til beslutning nr. 2119/98/EF om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet². Medlemsstaterne mente, at WHO bør underrettes om potentielle folkesundhedsnødsituationer af internationale dimensioner samtidig med EF-netværket for således at undgå forsinkelser
- d) EU's rolle i gennemførelsen af IHR, herunder også samarbejdet mellem WHO og EU, bør undersøges og udarbejdes nøjere i Rådet.

Det reviderede IHR blev vedtaget af Verdenssundhedsforsamlingen den 23. maj 2005 og træder i kraft den 16. juni 2007. IHR's formål og sigte er at forebygge, beskytte imod, bekæmpe og sørge for folkesundhedsmæssig reaktion på international sygdomsspredning på en måde, som står i rimeligt forhold til og er begrænset til kun at omfatte folkesundhedsmæssige risici, og som undgår unødvendige indgreb i international trafik og handel. Med IHR indføres også én enkel kodeks for procedurer og praksis for rutinemæssige folkesundhedsforanstaltninger i internationale lufthavne og havne og ved nogle landgrænsepassager.

Det Europæiske Fællesskab er kontraherende part i IHR sammen med medlemsstaterne.

Dette punkt var en opfølgning af Kommissionens meddelelse, hvor man søgte at tydeliggøre Fællesskabets rolle i forbindelse med gennemførelsen af IHR (13501/06).

¹ IHR artikel 62.

² EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1.

– ***PATIENTMOBILITET OG DEN FREMTIDIGE UDVIKLING INDEN FOR
SUNDHEDSPLEJE I EU***

Rådet havde en udveksling af synspunkter om opfølgningen af refleksionsprocessen på højt plan vedrørende patientmobilitet og den fremtidige udvikling inden for sundhedspleje i EU, der især havde til formål at bekræfte, at

- a) drøftelserne i Gruppen på Højt Plan vedrørende Sundhedstjenesteydelser og Lægebehandling, som Kommissionen har nedsat, og i dens forskellige undergrupper, har været frugtbare og har ført til praktiske resultater, såsom etableringen af et europæisk netværk for sundhedsteknologivurdering og retningslinjer for køb af behandling i udlandet
- b) der er støtte til fortsat samarbejde i gruppen på højt plan om spørgsmål i relation til sundhedsydelser, der kan give en betydelig ekstra nytteværdi. Gruppen på højt plan skal i sit arbejde tage hensyn til Rådets konklusioner om værdier og principper i EU's sundhedspleje
- c) Kommissionen bør orientere Rådet om sine planer for gruppens fremtid.

Denne drøftelse var en opfølgning af Rådets konklusioner fra 2004 om patientmobilitet og den fremtidige udvikling inden for sundhedspleje i EU (9507/04).

BESKÆFTIGELSE OG SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIK**– MODERNISERING AF ARBEJDSRETEN**

Rådet afholdt en indledende udveksling af synspunkter om Kommissionens grønbog: Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer, som led i en offentlig høring med alle berørte parter og som forberedelse til en opfølgende meddelelse, som Kommissionen har planlagt at forelægge i 2007.

De fleste delegationer fremhævede behovet for mere fleksibilitet på europæiske arbejdsmarkeder med henblik på at fremme økonomisk aktivitet, højere beskæftigelsesniveauer og produktivitet. De understregede imidlertid også, at en sådan fleksibilitet bør gå hånd i hånd med et anerkendt niveau af minimumstandarder med hensyn til arbejdsbetingelser i overensstemmelse med en "flexicurity"-strategi. I denne forbindelse så man især på følgende spørgsmål:

- behovet for en meningsfuld social dialog
- behovet for at tage hensyn til de nationale arbejdsmarkeders særtræk samtidig med, at man bibeholder minimumstandarder på europæisk plan
- behovet for at undgå foranstaltninger, der kan medføre markedsfragmentering, reduktion af arbejdstagernes rettigheder og mangel på sikkerhed i ansættelsen
- behovet for at se på situationen for de arbejdstagere, der skønt formelt "selvstændige" fortsat er økonomisk afhængige af én enkelt hovedkunde/-arbejdsgiver som indtægtskilde
- behovet for en effektiv håndhævelse af arbejdsretten, herunder også bekæmpelse af sort arbejde
- behovet for bedre at forene arbejde og familieliv og fjerne negative incitamenters for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet
- behovet for at bekæmpe alle former for diskriminering på arbejdsmarkedet for således at fremme social samhørighed.

Som led i drøftelserne slog en række delegationer til lyd for, at der gøres en fornyet indsats for at nå til enighed om direktivet vedrørende arbejdstid.

– ***ANSTÆNDIGT ARBEJDE FOR ALLE - Rådets konklusioner***

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET,

som henviser til Kommissionens meddelelse "Fremme af anstændigt arbejde for alle - EU's bidrag til gennemførelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde i verden", der blev offentliggjort i maj 2006¹, og

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

1. Værdierne social retfærdighed og lige muligheder samt respekt for menneskerettigheder er integrerende dele af fællesskabsretten og vigtige dele af EU's interne og eksterne politikker.
2. Det internationale samfund er forpligtet til at fremme anstændigt arbejde for alle, således som det er fastlagt i resultatet fra De Forenede Nationers verdenstopmøde i 2005 og i ministererklæringen fra De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råds højniveau-segment i 2006.
3. Det Europæiske Råd understregede på møderne den 16.-17. december 2004 og den 16.-17. juni 2005 betydningen af at styrke globaliseringens sociale dimension og tage hensyn til den i de forskellige interne og eksterne politikker samt i det internationale samarbejde.
4. Det Europæiske Råd fremhævede på mødet den 22.-23. marts 2005 i forbindelse med den reviderede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse samt den europæiske strategi for bæredygtig udvikling betydningen af at udvikle arbejdslivet på en socialt bæredygtig måde.
5. Den 21. juli 2003 gav Rådet udtryk for sin støtte til at fremme grundlæggende arbejdstagerrettigheder og forbedre de sociale styringssystemer i en globaliseret økonomi², og den 3. marts 2005 fremhævede Rådet, at fremme af anstændigt arbejde for alle er en nødvendig del af at styrke globaliseringens sociale dimension³.

¹ KOM(2006) 249 endelig, ledsaget af SEK(2006) 643.

² 11555/03.

³ 6286/05.

1. ERINDRER OM, at fremme af beskæftigelse, social samhørighed og anstændigt arbejde for alle er en del af den europæiske social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden og af den europæiske konsensus om udvikling¹, og at den europæiske social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden også omfatter den eksterne dimension af beskæftigelsen, social- og arbejdsmarkedspolitikken og lige muligheder,
2. BEMÆRKER med tilfredshed, at Den Internationale Arbejdsorganisations dagsorden for anstændigt arbejde bygger på en integreret tilgang, som omfatter produktiv beskæftigelse efter frit valg, fuld respekt for retten til arbejde samt de grundlæggende arbejdsstandarder, dialog på arbejdsmarkedet, social beskyttelse (herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen) og ligestilling mellem kønnene,
3. UNDERSTREGER, at dagsordenen for anstændigt arbejde er i overensstemmelse med EU's værdier og principper samt med dets mål om at opnå både økonomisk konkurrenceevne og social retfærdighed,
4. ERINDRER OM forpligtelsen til at følge en konsekvent linje i EU's interne og eksterne politikker og således bidrage til at maksimere fordelene og minimere omkostningerne ved globaliseringen for alle grupper og lande, både inden for og uden for EU, således som det er understreget i Rådets konklusioner af 3. marts 2005 (punkt 4),
5. UNDERSTREGER, at fremme af anstændigt arbejde tager sigte på en samlet forbedring af leve- og arbejdsvilkår for alle og med henblik herpå omfatter støtte til integrationen af den uformelle sektor i det almindelige samfundsliv,
6. ER ENIGT OM, at fremme af anstændigt arbejde også omfatter bedre styring af økonomisk migration,

¹ Fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om "den europæiske konsensus om udvikling" af 20. december 2005, (EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1).

7. FREMHÆVER betydningen af, at arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet og civilsamfundet generelt udviser et stærkt engagement i initiativer vedrørende anstændigt arbejde, og OPFORDRER erhvervslivet og alle andre interesseparter til at fremme anstændigt arbejde gennem tiltag inden for rammerne af virksomhedernes sociale ansvar, der supplerer lovgivning og overenskomstforhandlinger og til at tage hensyn til internationalt vedtagne standarder,
8. ERINDRER OM sin støtte til en styrket dialog og et tættere samarbejde mellem de relevante internationale organisationer, herunder FN og navnlig ILO, Bretton Woods-institutionerne og Verdenshandelsorganisationen, om fremme af anstændigt arbejde for alle og ERINDRER OM behovet for en øget indsats fra EU sammen med andre partnere for at sikre, at der er en konsekvent linje i de politikker, der føres af disse internationale institutioner¹,
9. GLÆDER SIG OVER den øgede interesse for anstændigt arbejde i partnerlande og -regioner og inddragelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde i forskellige internationale og regionale fora (Afrika, Asien samt Latinamerika og Caribien),

Anstændigt arbejde i EU

1. UNDERSTREGER, at det for at styrke EU's konkurrenceevne på en socialt bæredygtig måde er vigtigt at forbedre produktiviteten ved at fremme anstændigt arbejde og kvalitet i arbejdslivet, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, kombineret af fleksibilitet og sikkerhed, livslang læring, gode arbejdsmarkedsrelationer samt en bedre forening af arbejds- og privatliv, FREMHÆVER, at bekæmpelse af kønsdiskrimination og alle andre former for diskrimination på baggrund af artikel 13 i TEF såvel som fremme af social integration af sårbare grupper er integrerende dele af indsatsen for anstændigt arbejde,
2. UNDERSTREGER EU's engagement i anstændigt arbejde og ERINDRER OM, at dets medlemsstater har ratificeret en lang række ILO-konventioner, herunder konventionerne om grundlæggende arbejdsstandarder, FREMHÆVER relevansen af dagsordenen for anstændigt arbejde for EU's kandidatlande og komplementariteten af visse ILO-konventioner og strategier med gældende fællesskabsret,
3. GLÆDER SIG OVER, at Kommissionen i sin meddelelse om anstændigt arbejde har givet tilsagn om at ville stimulere og lette ratifikationen og anvendelsen af ILO-konventionerne om grundlæggende arbejdsstandarder og andre ILO-konventioner, som af ILO er klassificeret som tidssvarende,

¹ Rådets konklusioner af 3. marts 2005, punkt 15 og 16;
Rådets konklusioner af 21. juli 2003, punkt 3.

Anstændigt arbejde og bilaterale og regionale forbindelser

1. FREMHÆVER betydningen af at fremme beskæftigelse, social samhørighed og anstændigt arbejde for alle i EU's eksterne politikker, bilaterale og regionale forbindelser og dialoger, herunder EU's naboskabspolitik og samarbejdsprogrammer med tredjelande og regioner, ASEM-arbejds- og beskæftigelsesministrenes samarbejde, der blev indledt i 2006 i Potsdam, og opfølgningen af topmødet i 2006 i Wien mellem EU og landene i Latinamerika og Caribien med hensyn til social samhørighed,

Anstændigt arbejde og udviklingssamarbejde

1. UNDERSTREGER fremme af anstændigt arbejde for alle i verden i overensstemmelse med resultatet af verdenstopmødet i 2005, bl.a. vægten på gennemførelsen af årtusind-udviklingsmålene, Ecosoc-ministererklæringen fra 2006 og ILO-landeprogrammerne for anstændigt arbejde, som et af de centrale midler til at fremme udvikling, fattigdomsbekæmpelse og social samhørighed,
2. ERINDRER OM, at den europæiske konsensus om udvikling opfordrer Fællesskabet og medlemsstaterne til at bidrage til styrkelse af globaliseringens sociale dimension, fremme af beskæftigelse og anstændigt arbejde for alle, og UNDERSTREGER vigtigheden af at støtte integration af beskæftigelse og anstændigt arbejde i nationale og regionale fattigdomsbekæmpelsesstrategier og andre udviklingsstrategier samt i andre planer og aktioner i udviklingslandene; FREMHÆVER i den forbindelse betydningen af konsultationer med alle relevante interessenter, herunder de organiserede arbejdsgivere, arbejdstagerne samt civilsamfundet i bredere forstand og den private sektor,
3. TILSKYNDER regeringerne i partnerlandene til at øge deres indsats i samarbejde med interessenterne for at skabe et erhvervsklima, der er befordrende for udvikling af og investering i den private sektor, og som kan være til gavn for befolkningen ved bl.a. at medføre øgede investeringer og øget beskæftigelse,

4. UNDERSTREGER, at anstændigt arbejde er et spørgsmål, der vedrører beskæftigelse og social beskyttelse såvel som governance, ERKENDER navnlig, at der er behov for at fremme landestyrede landeprogrammer for anstændigt arbejde gennem et udviklingssamarbejde - herunder politisk dialog om de beskæftigelsesmæssige virkninger af økonomiske politikker og governance, budgetstøtteforanstaltninger og kapacitetsopbygning, især institutionel kapacitetsopbygning - der er velkoordineret og harmoniseret¹ mellem Europa-Kommissionen, medlemsstaterne og andre internationale udviklingspartnere og relevante aktører, herunder ILO² og andre FN-organisationer samt de internationale finansielle institutioner, UNDERSTREGER vigtigheden af at integrere de forskellige komponenter i anstændigt arbejde i landestyrede udviklings- og fattigdomsbekæmpelsesstrategier, herunder mikrokreditter, retfærdig handel, social beskyttelse og bedre styring af migrationen og dens udviklingspotentiale,
5. STØTTER det princip, at alle, der afgiver bud i forbindelse med kontrakter, der finansieres med Fællesskabets eksterne bistand, skal overholde de grundlæggende arbejdstagerrettigheder; forordning (EF) nr. 2110/2005³ indeholder allerede et sådant krav for kontrakter, der finansieres med fællesskabsbistand; STØTTER bestræbelserne på at udvide denne forpligtelse til at omfatte kontrakter, der finansieres inden for rammerne af Cotonou-partnerskabsaftalen, og TILSKYNDER medlemsstaterne og andre donorer til at følge en lignende fremgangsmåde,
6. OPFORDRER til øget fremme af anstændigt arbejde gennem udviklingssamarbejdspolitikker og -programmering i Fællesskabet og medlemsstaterne, NOTERER SIG det igangværende arbejde med at udvikle en strategi til fremme af beskæftigelse og social beskyttelse gennem Fællesskabets udviklingspolitik, HILSER i den forbindelse Kommissionens initiativ til at konsultere medlemsstaterne VELKOMMEN og TILSKYNDER medlemsstaterne til på grundlag af deres erfaringer at stille oplysninger til rådighed for Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvordan man bedst fremmer de forskellige aspekter af anstændigt arbejde gennem udviklingspolitikker og -programmer,

¹ Paris-erklæringen om bistandseffektivitet.

² F.eks. er de emner, der er foreslået af ILO's udvalg om beskæftigelse og social- og arbejds-markedspolitik med henblik på landeprogrammerne om anstændigt arbejde for 2006-2007: 1) beskæftigelse som central faktor i økonomiske og sociale politikker, 2) ungdomsbeskæftigelse, 3) uformel økonomi og 4) imødekommelse af de særlige behov i Afrika.

³ Forordning om adgang til Fællesskabets eksterne bistand (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1 + corrigendum, EUT L 33 af 4.2.2006, s. 86). Denne forordning vil blive ophævet ved forordningen om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde.

7. STØTTER udviklingen af uddannelse og information om anstændigt arbejde for dem, der er involveret i programmering og gennemførelse af ekstern bistand, herunder i tredjelande,

Anstændigt arbejde og handelsrelaterede spørgsmål

1. UNDERSTREGER, at liberalisering af handelen er vigtig for at kunne opnå en holdbar vækst, fuld beskæftigelse, fattigdomsreduktion og fremme af anstændigt arbejde,
2. UNDERSTREGER behovet for en integreret og sammenhængende tilgang til handelspolitik og social udvikling og NOTERER SIG med tilfredshed Kommissionens initiativ til yderligere fremme af sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder og anstændigt arbejde,
3. FREMHÆVER den centrale rolle, som EU's generelle præferencearrangement (GSP) spiller for fremme af internationale konventioner om grundlæggende arbejdstagerrettigheder og menneskerettigheder, og HILSER det nye GSP med dets særlige incitament til bæredygtig udvikling og god forvaltningspraksis VELKOMMEN samt STØTTER en styrkelse af forbindelsen mellem GSP og Fællesskabets eksterne bistand,
4. UNDERSTREGER behovet for en videreudvikling af metoderne til vurdering af effekterne af handel og handelsaftaler for anstændigt arbejde, herunder i verdensomspændende forsyningskæder og eksportproduktionszoner, samt af tidsplanen og styrkelsen af de handelsrelaterede bæredygtighedsvurderinger,
5. STØTTER anvendelsen af EU-handelsrelateret bistand til at fremme anstændigt arbejde,
6. ERINDRER OM, at godkendelse af sociale og arbejdsmarkedsmæssige målsætninger ikke må anvendes til protektionistiske formål; målsætningen er at opnå sociale fremskridt over hele linjen og at sikre, at de er retfærdigt fordelt til gavn for alle,

Samarbejde med FN og ILO samt andre relevante aktører

1. BIFALDER EU's øgede samarbejde med FN, ILO og andre relevante aktører med henblik på at fremme anstændigt arbejde for alle,
2. STØTTER ILO's initiativ vedrørende landeprogrammer for anstændigt arbejde eller tilsvarende beskæftigelses- og social- og arbejdsmarkedspolitiske handlingsplaner/dagsordener, da disse bidrager til et styrket ejerskab hos partnerlandene ved at afspejle nationale behov og prioriteter og ved at sikre inddragelse af arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og relevante parter i civilsamfundet,

3. UNDERSTREGER, at EU bør tilskynde til og støtte verdensomspændende ratifikation og gennemførelse af ILO-konventionerne om grundlæggende arbejdsstandarder og andre ILO-konventioner, som af ILO er klassificeret som tidssvarende, gennem teknisk samarbejde og støtte til styrkelse af ILO's kontrolmekanisme, herunder bedre udadvendt virksomhed, mere effektiv opfølgning og mere udbredt anvendelse af resultaterne fra kontrolmekanismen, UNDERSTREGER også, at EU mere systematisk bør tage hensyn til resultaterne fra ILO's kontrolmekanisme i sine egne internationale forbindelser,
4. TILSKYNDER EU's medlemsstater til at fortsætte deres bestræbelser på at ratificere og gennemføre sådanne ILO-konventioner som et konkret bidrag til den indsats, der løbende gøres af ILO og dens medlemmer for at øge disse konventioners verdensomspændende ratifikation og anvendelse,
5. TILSKYNDER Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med ILO og relevante organisationer med henblik på udarbejdelse og anvendelse af passende indikatorer til måling og vurdering af gennemførelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde,
6. OPMUNTRER ILO's bestræbelser for at fremme trepartserklæringen om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik samt OECD's initiativer til at øge tilslutningen til OECD's overordnede principper for multinationale selskaber, herunder henstillingerne om beskæftigelse og arbejdsmarkedsrelationer,
7. UDTRYKKER TILFREDSHED MED det bidrag til anstændigt arbejde, der ydes af FN-organisationer, bl.a. det initiativ, FN's højkommissær for menneskerettigheder har taget med henblik på udarbejdelse af en supplerende rapport om menneskerettigheder i transnationale selskaber,

Opfølgning

1. FREMHÆVER, at det er vigtigt at styrke den konkrete gennemførelse og opfølgning af målsætningen om anstændigt arbejde for alle i overensstemmelse med resultatet af verdenstopmødet i 2005 og ministererklæringen fra FN's Økonomiske og Sociale Råds højniveausegment i 2006,
2. FREMHÆVER betydningen af en effektiv og regelmæssig opfølgning og koordination af initiativerne og aktionerne til fremme af anstændigt arbejde for alle,
3. BIFALDER, at Kommissionen agter at udarbejde en opfølgningsrapport til dens meddelelse om anstændigt arbejde senest i sommeren 2008."

– **GLOBALISERING OG DEMOGRAFISKE ÆNDRINGER**

a) Fremme af øget produktivitet og flere og bedre job, herunder for personer, der befinder sig i udkanten af arbejdsmarkedet

Rådet godkendte en udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget om ovennævnte spørgsmål (14844/06). I udtalelsen understreges det, at arbejdsproduktivitet og kvalitet i arbejdet er gensidigt forstærkende; begge dele er afgørende for virkeliggørelsen af Lissabon-målene om kraftigere vækst og højere beskæftigelse.

Dokumentet lægger særlig vægt på personer, der befinder sig i udkanten af arbejdsmarkedet.

b) Meddelelse fra Kommissionen: "Den demografiske udvikling i Europa – En udfordring, men også en chance"

Kommissionens fremlagde sin meddelelse (14114/06), hvorefter Rådet godkendte en udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse om dette spørgsmål (15140/06).

– **BEIJING-HANDLINGSPROGRAMMET - Rådets konklusioner**

Rådet vedtog følgende konklusioner om gennemgangen af medlemsstaternes og EU-institutionernes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet ledsaget af indikatorer for institutionelle mekanismer, som er et af de tolv kritiske indsatsområder.

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. SOM ANERKENDER, at ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union som fastsat i EF-traktaten og et af Fællesskabets mål og en af dets opgaver, og at integrering af ligestilling mellem mænd og kvinder i alle aktiviteter udgør en specifik opgave for Fællesskabet,
2. SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:
 - a) efter FN's fjerde Verdenskvindekonference i Beijing i 1995 anmodede Det Europæiske Råd i Madrid (15.-16. december 1995) om en årlig gennemgang af medlemsstaternes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet;
 - b) opfølgningen i 1996 og 1997 viste, at der var behov for en mere vedvarende og systematisk EU-overvågning og -vurdering af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet;

- c) Rådet besluttede den 2. december 1998, at den årlige vurdering af gennemførelsen af handlingsprogrammet skulle indeholde et forslag til et sæt kvantitative og kvalitative indikatorer og benchmarks;
- d) siden 1999 har de forskellige formandskaber opstillet kvantitative og kvalitative indikatorer på nogle af de 12 kritiske områder i Beijing-handlingsprogrammet, nemlig 1999 - Kvinders deltagelse i den politiske beslutningsproces, 2000 - Kvinder i økonomien (bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv), 2001 - Kvinder i økonomien (ligeløn), 2002 - Vold mod kvinder, 2003 - Kvinders og mænds deltagelse i den økonomiske beslutningsproces, 2004 - Seksuel chikane på arbejdspladsen og 2006 - Kvinder og sundhed; Rådet har hvert år vedtaget konklusioner om disse indikatorer;
- e) i overensstemmelse med Det Europæiske Råds anmodning på mødet den 20.-21. marts 2003 udarbejder Kommissionen i samarbejde med EU's medlemsstater en årlig rapport til Det Europæiske Råds forårsmøde om udviklingen hen imod ligestilling mellem mænd og kvinder samt retningslinjer for integrationen af kønsaspektet i de forskellige politikområder;
- f) som led i ti-års-gennemgangen af Beijing-handlingsprogrammet vedtog EU's ministre med ansvar for ligestilling, forsamlet i Luxembourg den 4. februar 2005, en fælles erklæring, der bl.a. bekræfter deres kraftige støtte til og engagement i fuld og effektiv gennemførelse af Beijing-erklæringen og Beijing-handlingsprogrammet;
- g) Rådet opfordrede i juni 2005 medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke de institutionelle mekanismer til fremme af ligestillingen mellem kønnene og skabe en ramme for evaluering af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet med henblik på en mere konsekvent og systematisk overvågning af fremskridtene, og det opfordrede Kommissionen til at medtage vurderingen af relevante indikatorer udviklet med henblik på opfølgningen af gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet i sin årlige rapport til Det Europæiske Råds forårsmøde;
- h) i Beijing-handlingsprogrammets regi er det nationale strukturer til forbedring af kvinders stilling, der er regeringernes centrale politikkoordineringsenhed; strukturerne hovedopgave er at støtte regeringernes integration af ligestillingsaspektet på alle politikområder. Hvis sådanne nationale strukturer skal fungere effektivt, er det nødvendigt, at følgende betingelser er til stede:
 - placering på det højest mulige regeringsniveau

- institutionelle mekanismer eller processer, der gør det lettere at involvere ikke-statslige organisationer, fra græsrodder og opefter
- tilstrækkelige ressourcer, både i form af budgetmidler og faglig kapacitet
- muligheden for at påvirke udformningen af alle regeringspolitikker.

Finlands EU-formandskab har foretaget en undersøgelse og udarbejdet en rapport, der præsenterer følgende tre indikatorer for så vidt angår offentlige organer til fremme af ligestilling mellem kønnene:

1) Omfanget af regeringernes ansvar for fremme af ligestilling mellem kønnene

Det drejer sig her om eksistensen af et offentligt ligestillingsorgan og om dets ansvar og kapacitet. Det er en forudsætning for effektiv fremme af ligestillingen mellem kønnene, at regeringen og det organ, der tillægges regeringsbeføjelser og -kapaciteter, har et ansvar og har pligt til at stå til regnskab.

2a) Personaleressourcer til det offentlige ligestillingsorgan

Tilstrækkelige personaleressourcer er en afgørende forudsætning for, at der kan udformes effektive regeringspolitikker for ligestilling.

2b) Personaleressourcer til det udpegede organ eller de udpegede organer til fremme af ligebehandling af mænd og kvinder

Tilstrækkelige personaleressourcer er en afgørende forudsætning for effektiv fremme og beskyttelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i overensstemmelse med direktiv 2002/73/EF.

3) Kønsmainstreaming

Der kan kun gøres betydelige fremskridt i retning af ligestilling mellem kønnene, hvis regeringerne forpligter sig med hensyn til kønsmainstreaming og sørger for de nødvendige strukturer og metoder til gennemførelse af dette princip,

3. SOM MINDER OM FØLGENDE:

- a) medlemsstaterne har givet tilsagn om at oprette og styrke nationale strukturer og andre offentlige organer med henblik på at integrere kønsaspektet i lovgivningen og i de offentlige politikker samt med henblik på at fremskaffe data opdelt efter køn og oplysninger til brug for planlægning og evaluering, jf. Beijing-handlingsprogrammet;

- b) medlemsstaterne har i Beijing-handlingsprogrammet givet tilsagn om at oprette og styrke uafhængige nationale institutioner til beskyttelse og fremme af kvinders menneskerettigheder og om at udvikle mekanismer til gennemgang og overvågning af lovgivningen til bekæmpelse af kønsbetinget forskelsbehandling på arbejdsmarkedet;
 - c) ifølge direktiv 2002/73/EF¹ skal medlemsstaterne udpege et eller flere organer til fremme, evaluering og overvågning af samt til støtte for ligebehandling af kvinder og mænd uden forskelsbehandling på grund af køn;
 - d) medlemsstaterne har givet tilsagn om, at de vil sikre, at ligestillingsorganerne og -strukturen har de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer og kapaciteter til at kunne fungere effektivt;
 - e) da Det Europæiske Råd vedtog den europæiske ligestillingspagt den 23.-24. marts 2006, tilskyndede det til tiltag i medlemsstaterne og på EU-plan med henblik på styrket governance gennem integration af kønsaspektet og bedre overvågning,
4. BEKRÆFTER, at EU's tilgang til ligestilling mellem kønnene følger to spor, på den ene side kønsmainstreaming, dvs. fremme af ligestilling på alle politikområder og inden for alle aktiviteter, og på den anden side specifikke foranstaltninger;
 5. NOTERER SIG det finske EU-formandskabs rapport om institutionelle mekanismer til fremme af ligestilling mellem kønnene og de tre indikatorer med henblik på den fremtidige opfølgning af Beijing-handlingsprogrammet for så vidt angår det kritiske område, institutionelle mekanismer til forbedring af kvinders stilling;
 6. HILSER VELKOMMEN, at medlemsstaterne har gjort fremskridt med hensyn til at nå programmets strategiske mål om oprettelse og styrkelse af nationale strukturer eller offentlige organer til fremme af ligestilling mellem kønnene;
 7. TILSKYNDER medlemsstaterne til, at de i de tilfælde, hvor målene ikke helt er nået, træffer foranstaltninger til at styrke de offentlige ligestillingsorganer og sætter ind, hvor det er hensigtsmæssigt, især ved at opgradere dem til det højest mulige regeringsniveau og ved at forsyne dem med passende menneskelige og finansielle ressourcer;

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 269 af 5.10.2002).

8. TILSKYNDER de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at vedtage, overvåge og evaluere nationale handlingsplaner eller et sæt strategiske mål på højt niveau for ligestilling og til regelmæssigt at aflægge rapport til regeludstedende organer om de fremskridt, der gøres med hensyn til fremme af ligestilling mellem kønnene, med det formål at ansvarliggøre og synliggøre politikkerne og fremme civilsamfundets, herunder arbejdsmarkedsparternes, aktive deltagelse i fremme af ligestilling;
9. ANERKENDER, at medlemsstaterne har involveret civilsamfundsaktører, f.eks. kvinde-ngo'er, andre ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter, i arbejdet med at fremme ligestilling mellem kønnene på forbunds- og/eller nationalt plan, og ANBEFALER, at medlemsstaterne som led i deres bestræbelser på at skabe ligestilling mellem mænd og kvinder fortsætter deres aktive samarbejde med civilsamfundsaktørerne og fremmer disses deltagelse;
10. HILSER VELKOMMEN, at et stort flertal af medlemsstaterne har udpeget organer i overensstemmelse med direktiv 2002/73/EF, og OPFORDRER de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at efterkomme dette direktivs krav; OPFORDRER alle medlemsstaterne til at forsyne disse organer med passende finansielle og menneskelige ressourcer, der er specifikt forbeholdt ligestilling mellem kønnene, og OPFORDRER Kommissionen til at være opmærksom på disse aspekter i sine periodiske beretninger om direktivets gennemførelse;
11. HILSER VELKOMMEN, at de fleste medlemsstater har vedtaget retlige forpligtelser for så vidt angår kønsmainstreaming eller har truffet faktisk bindende afgørelser på området, og TILSKYNDER de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til kraftigt at engagere sig til fordel for kønsmainstreaming; OPFORDRER alle medlemsstaterne til at overvåge og evaluere den konkrete gennemførelse af dette engagement;
12. NOTERER SIG, at flere medlemsstater i overensstemmelse med handlingsprogrammet har oprettet eller styrket en tværministeriel koordineringsstruktur, der skal udføre kønsmainstreamingopgaver, og OPFORDRER medlemsstaterne til yderligere at udvikle koordineringsstrukturer, der har et klart mandat til at gennemføre kønsmainstreamingstrategien overalt i den offentlige forvaltning, herunder regionale og lokale myndigheder og offentlige institutioner, og til at overvåge disse strukturers aktiviteter;
13. NOTERER SIG, at der til trods for visse fremskridt stadig er brug for enten at oprette eller styrke kønsmainstreamingstrukturer og -metoder, NOTERER SIG også, at formelle tilsagn om og formelle strukturer med henblik på kønsmainstreaming ikke er nok, og at der er brug for konkrete tiltag på alle relevante områder, og OPFORDRER ISÆR INDTRÆNGENDE medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre og styrke udviklingen og den regelmæssige brug af mainstreamingmetoder, navnlig kønsbudgettering og kønsspecifikke konsekvensanalyser, når de udarbejder lovgivning, politikker, programmer og projekter;

14. TILSKYNDER medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte de nationale og EU's statistiske kontorer institutionelt og finansielt, så alle relevante officielle statistikker om enkeltpersoner indsamles, udarbejdes, analyseres og præsenteres opdelt efter køn og alder og afspejler problemer og spørgsmål angående kvinder og mænd og fremme af ligestilling mellem kønnene;
15. OVERVEJER at gennemgå medlemsstaternes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet for så vidt angår "kvinders uddannelse og træning", "kvinders fattigdom" og andre områder, der stadig giver anledning til bekymring;
16. OPFORDRER INDTRÆNGENDE til, at medlemsstaterne og Kommissionen tager hensyn til de spørgsmål, der er blevet drøftet som led i opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet, og som der allerede er vedtaget indikatorer for, i andre fællesskabsprocesser i det omfang, det er relevant."

– **MÆND OG LIGESTILLING MELLEM MÆND OG KVINDER - Rådets konklusioner**

I fortsættelse af den konference, formandskabet afholdt om dette emne den 5.-6- oktober 2006 i Helsingfors, vedtog Rådet nedenstående konklusioner om mænd og ligestilling mellem mænd og kvinder.

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som tager følgende i betragtning:

1. Ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union som fastsat i EF-traktaten samt et af Fællesskabets mål; en af Fællesskabets særlige opgaver er at tage hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder i alle aktiviteter.
2. Det Europæiske Råd fastslog på sit forårsmøde den 23.-24. marts 2006, at ligestillingspolitik er afgørende for økonomisk vækst, velstand og konkurrenceevne, og vedtog med henblik herpå en europæisk ligestillingspagt.
3. I FN's Beijing-erklæring og handlingsprogram fra 1995 om styrkelse af kvinders indflydelse og status opfordres mænd til at deltage i fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, og dette blev bekræftet under drøftelsen af spørgsmålet om mænds og drenges rolle i forbindelse med opnåelse af ligestilling mellem mænd og kvinder i Kommissionen for Kvinders Status (CSW) i 2004
4. Kommissionens "Køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd" (2006-2010) fastslår, at mænd fortsat deltager mindre end kvinder i huslige og familiemæssige pligter, at kønsbestemt vold er en krænkelse af den grundlæggende ret til liv, sikkerhed, frihed, værdighed og fysisk og mental integritet, og at de nuværende strukturer inden for i almen uddannelse, erhvervsuddannelse og kultur opretholder kønsstereotyper.
5. I 2005 blev mænds rolle i forbindelse med fremme af ligestilling med fokus på forening af arbejdsliv og privatliv udpeget som et prioriteret område i projektf finansieringen for Fællesskabets rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder. Emnet mandens rolle i forbindelse med ligestilling indgik som et særskilt afsnit i Europa-Kommissionens årlige beretning om ligestilling mellem mænd og kvinder for 2005, hvor der blev sat fokus på problemet med at forene arbejdsliv og familieliv. I juli 2006 afgav Det Rådgivende Udvalg for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder udtalelse om mænds rolle i forbindelse med fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder.
6. Det Europæiske Råd fastslog i Barcelona den 15.-16. marts 2002, at medlemsstaterne bør fjerne de negative incitament, der afholder kvinder fra at deltage i arbejdsmarkedet, og at de under hensyntagen til efterspørgslen efter børnepasningsfaciliteter og i overensstemmelse med de nationale mønstre på børnepasningsområdet bør tilstræbe at tilbyde børnepasning for mindst 90% af alle børn i aldersgruppen fra tre år til den skolepligtige alder og for mindst 33% af alle børn under tre inden udgangen af 2010.

7. Ligestillingspolitik og en effektiv forening af arbejdsliv og privatliv kan bidrage til at imødegå udfordringerne ved demografiske ændringer: en aldrende befolkning og den lave fertilitetskvotientrate i EU.
 8. Der er fortsat et betydeligt løngab mellem mænd og kvinder i EU som følge af direkte diskrimination mod kvinder og strukturelle skævheder, bl.a. kønsopdeling på arbejdsmarkedet.
 9. Der er kønsbestemte forskelle i sundhedsrisikoen i medlemsstaterne, som er bekostelige både i økonomisk og menneskelig henseende. Livsstil, som har en betydelig virkning på sundheden, er påvirket af kønsrelaterede normer og opfattelser, som kan være forskellige for mænd og kvinder.
 10. I oktober 2006 tilrettelagde det finske EU-formandskab en europæisk ekspertkonference om emnet "mænd og ligestilling mellem mænd og kvinder - mod progressive politikker". Flere andre foregående formandskaber har holdt konferencer om emnerne "faderskab" og "mænd og omsorg".
1. NOTERER sig, at man for at forbedre kvinders status og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder bør være mere opmærksom på, hvordan mænd inddrages i bestræbelserne for at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder, samt på den positive virkning, som ligestilling har for mænd og for det kollektive velfærd generelt.
 2. NOTERER sig, at der fortsat er uligheder mellem kønnene og ubalancer mellem mænd og kvinder; UNDERSTREGER, at mænds og drenges deltagelse i bestræbelserne for at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder skal gå hånd i hånd med indsatsen for at styrke kvinders og pigers indflydelse og status, og at de ressourcer, der sættes ind med henblik på ligestillingsinitiativer for mænd og drenge, ikke bør få konsekvenser for initiativer med henblik på lige muligheder og de ressourcer, der sættes ind til fordel for kvinder og piger.
 3. BEKRÆFTER betydningen af en effektiv og generel gennemførelse af kønsmainstreamingstrategien, som indebærer, at der tages hensyn til både mænds og kvinders interesser og behov, når der træffes foranstaltninger med henblik på øget relevans, bedre kvalitet og øget effektivitet i de politikker og foranstaltninger, der iværksættes for at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder.
 4. ERKENDER, at emnerne vedrørende mænd og ligestilling mellem mænd og kvinder endnu ikke har været behandlet som en helhed, og at spørgsmålet om mænd og ligestilling mellem mænd og kvinder bør række videre end indsatsen for at forene arbejdsliv og privatliv.

5. ANERKENDER behovet for at skræddersy foranstaltningerne til de særlige situationer, som mænd og kvinder oplever i forskellige grupper eller i forskellige livssituationer alt efter deres familiemæssige situation, alder, helbred, etniske tilhørsforhold, sociale baggrund, seksuelle orientering, funktionsnedsættelser osv.
6. TILSKYNDER det fremtidige Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og de forskellige nationale ligestillingsorganer til at undersøge, hvordan forskellige omstændigheder, muligheder strukturer og politikker påvirker såvel mænd og kvinder som drenge og piger.
7. OPFORDRER til, at der tidligt i forbindelse med pasning og undervisning af børn udvikles en pædagogisk praksis, der tager sigte på at fjerne kønsstereotyper, og til også at rette opmærksomheden på undervisningsmetoder og -redskaber, der forbedrer drenges og mænds evne og potentiale til at tage sig af sig selv og andre, som et middel til at bidrage til ligelig deltagelse af mænd og kvinder i samfundet.
8. OPFORDRER medlemsstaterne til at være opmærksomme på spørgsmålet om fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og på, hvordan mænd forholder sig til dette spørgsmål, gennem debat og information om kønsstereotyper og forholdet mellem mænd og kvinder, især for så vidt angår unge mennesker.
9. OPFORDRER INDTRÆNGENDE medlemsstaterne til at styrke de institutionelle strukturer til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder både i den offentlige og den private sektor og til også at støtte mænds inddragelse i fremme og opnåelse af ligestilling mellem mænd og kvinder.
10. OPFORDRER INDTRÆNGENDE Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre lige karrieremuligheder for begge køn i betragtning af, at stillinger, der indebærer beslutningstagning, især beklædes af mænd, og til at træffe foranstaltninger med det formål at tilskynde drenge og mænd til at vælge uddannelse og beskæftigelse på kvindedominerede områder og omvendt med henblik på at fjerne kønsopdelingen på arbejdsmarkedet; OPFORDRER i denne forbindelse medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre en konkret indsats for at fjerne løngabet mellem mænd og kvinder.
11. UNDERSTREGER, at anerkendelse af kønsdimensionen inden for sundhed er et væsentligt element i EU's sundhedspolitikker, og at projekter og tjenester til fremme af sundhed bør skræddersys til kvinders eller mænds behov, når det er relevant.
12. ANERKENDER, at det store flertal af kønsbestemte voldshandlinger begås af mænd; OPFORDRER INDTRÆNGENDE medlemsstaterne og Kommissionen til at kombinere straffeforanstaltningerne over for gerningsmændene med forebyggende foranstaltninger, der især er rettet mod unge mænd og drenge, og til at indføre særlige programmer for ofre samt for lovovertrædere, især i tilfælde af vold i hjemmet.

13. ERKENDER vigtigheden af på alle beskæftigelsesniveauer at iværksætte en bred vifte af politikker med henblik på at forene arbejdsliv og privatliv, der er rettet mod både mænd og kvinder, idet der tages hensyn til de mange forskellige familietyper, der findes i samfundet i dag, og til barnets tarv, for at støtte en lige fordeling mellem mænd og kvinder af ansvar og opgaver i hjemmet og med hensyn til børnepasning.
14. OPFORDRER INDTRÆNGENDE medlemsstaterne til at gøre hurtigere fremskridt i retning af at nå Barcelona-målene for børnepasningsfaciliteter inden 2010 og til at træffe konkrete foranstaltninger til at tilskynde mænd til at dele ansvaret for børneopdragelse og andre pasningsopgaver med kvinderne ved at tilskynde dem til at gøre brug af deres ret til familieorlov, herunder ved indførelse af orlovsordninger for fædre og udvikling af økonomiske incitamenter og ved informations- og bevidstgørelsesinitiativer.
15. ERKENDER, at arbejdsmarkedets parter og virksomhederne spiller en central rolle i de politikker, der iværksættes for at forene arbejdsliv og privatliv ved at fremme bevidstgørelsestiltag i virksomheder og indføre fleksible arbejdsmuligheder, især for mænd, herunder i mandsdominerede erhverv.
16. OPFORDRER medlemsstaterne til, når de gennemfører foranstaltninger og projekter til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, at være opmærksom på at tage hensyn til begge køn.
17. OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til at identificere de spørgsmål og udfordringer, der knytter sig til mænd og ligestilling mellem mænd og kvinder, ved yderligere at udvikle den kønsrelaterede forskning og udvekslingen af god praksis, især med henblik på at øge mænds aktive deltagelse og engagement i politikker, der sigter mod ligestilling mellem mænd og kvinder på nationalt plan og på EU-plan, men også med henblik på at udvikle større forståelse for de processer, der fører til en skæv fordeling af kompetencen til at træffe beslutninger."

– ***DAPHNE III***

Rådet nåede til politisk enighed med henblik på vedtagelse af en fælles holdning vedrørende afgørelsen om et særprogram for perioden 2007-2013 "Bekæmpelse af vold (Daphne)" som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed (15869/06).

Den tekst, der er opnået enighed om, er resultatet af uformelle forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Det specifikke mål med programmet er at forebygge og bekæmpe alle former for vold på det offentlige og private område mod børn, unge og kvinder, herunder seksuel udnyttelse og menneskehandel, gennem forebyggende foranstaltninger og støtte og beskyttelse til ofre og risikogrupper.

Dette skal opnås blandt andet ved at gøre følgende:

- bistå og opmuntre ngo'er og andre organisationer, der arbejder med dette område
- udvikle og gennemføre oplysningskampagner for særlige målgrupper
- udbrede og anvende resultaterne af de to tidligere Daphne-programmer
- identificere og fremme foranstaltninger, der bidrager til positiv behandling af personer, der er truet af vold, ved hjælp af en strategi, der tilskynder til respekt for disse personer og fremmer deres trivsel og selvudfoldelse
- udarbejde og teste oplysnings- og undervisningsmateriale om forebyggelse af vold mod børn, unge og kvinder
- studere fænomener i relation til vold og konsekvenserne heraf, såvel for ofrene som for samfundet som helhed, herunder sundhedspleje og sociale og økonomiske omkostninger, med henblik på at gøre noget ved de dybereliggende årsager til vold på alle niveauer i samfundet
- udarbejde og gennemføre støtteprogrammer for ofre og særlig udsatte personer og interventionsprogrammer for voldsudøvere, samtidig med at ofrenes sikkerhed garanteres
- lade Kommissionen iværksætte specifikke foranstaltninger

- gennemføre specifikke tværnationale projekter af interesse for Fællesskabet med deltagelse af mindst to medlemsstater på de betingelser, der er fastsat i de årlige arbejdsprogrammer.

Fællesskabets finansiering kan antage to former: tilskud og offentlige indkøbskontrakter.

Programmet er åbent for offentlige og private organisationer og institutioner (lokale myndigheder på et passende plan, universiteter og forskningscentre), der arbejder med at forebygge og bekæmpe vold. Det vil også være åbent for deltagere fra forskellige tredjelande, såsom kandidatlandene, landene på det vestlige Balkan og EFTA-landene.

Dette særprogram suppleres af andre særprogrammer under det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed, navnlig særprogrammet om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, samt af de generelle programmer om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder og om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme.

Rådet nåede til enighed om et budget for Daphne III på 116,85 mio. EUR for perioden 2007-2013, som foreslået af Kommissionen.

Foreslået retsgrundlag: traktatens artikel 152 - kvalificeret flertal i Rådet og fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 5. september 2006.

– ***SUPPLERENDE PENSIONSRETTIGHEDERS PORTABILITET***

I afventning af Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse noterede Rådet sig en fremskridtsrapport (15125/06) og havde en orienterende debat om et udkast til direktiv om styrkelse af supplerende pensionsrettigheders portabilitet.

Debatten omhandlede bl.a. følgende spørgsmål:

Mulighed for overførsel

- Bør direktivet som et vigtigt yderligere skridt til at lette arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union fokusere på optjeningskriterier og bevarelse af pensionsrettigheder gennem en retfærdig behandling af hvilende rettigheder.
- Bør direktivet indeholde bestemmelser om mulighed for overførsel.

Supplerende pensionsordninger, der skal omfattes af direktivet

- Hvor lang en overgangsperiode bør der være, for at de supplerende pensionsordninger kan tilpasses de nye regler, når det tages i betragtning af, at der både skal være en lang overgangsperiode, og at det foreslås at udelukke visse ordninger.

Supplerende pensionsordninger, der skal dække den risiko, der er forbundet med alderdommen i medlemsstaterne, er blevet stadig vigtigere, og derfor sigter Kommissionens forslag mod at lette arbejdstagernes fri bevægelighed både mellem medlemsstaterne og inden for en medlemsstat ved at fjerne restriktive bestemmelser knyttet til supplerende pensionsordninger, der kan begrænse de mobile arbejdstageres mulighed for at optjene tilstrækkelige pensionsrettigheder i løbet af deres arbejdsliv.

Desuden er det et formål med forslaget at sikre, at arbejdstagerne bliver passende informeret om deres supplerende pensionsrettigheder ved jobskifte.

Efter debatten konkluderede formandskabet,

- at alle delegationer støtter direktivudkastets overordnede mål om at fremme arbejdstagernes mobilitet
- at et flertal i Rådet fandt, at direktivet bør fokusere på optjeningskriterier og på bevarelse af pensionsrettigheder gennem en retfærdig behandling af hvilende rettigheder

- at der bør foretages en afvejning mellem at give direktivet det bredest mulige anvendelsesområde og at sikre en tilstrækkeligt lang overgangsperiode, så pensionsordningerne kan tilpasses de nye regler
- at nogle delegationer dog beklagede, at muligheden for overførsel af pensionsrettigheder er bortfaldet
- at man imidlertid i stedet for at medtage overførsler i direktivet kan overveje, om mulighederne for overførsel kan forbedres på andre områder, bl.a. ad frivillighedens vej.

Foreslået retsgrundlag: traktatens artikel 42 og 94 – enstemmighed i Rådet og fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet.

– **KOORDINERING AF DE SOCIALE SIKRINGSORDNINGER**

- gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004
- ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 og fastlæggelse af indholdet i bilag XI hertil

I afventning af Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse nåede Rådet frem til generelle¹ delindstillinger vedrørende de dele, der omhandler ydelser ved invaliditet og alders- og efterladtepensioner, i to udkast til forordninger, der har til formål henholdsvis af gennemføre forordning (EF) nr. 883/2004² (15600/06) og ændre forordning (EF) nr. 883/2004 samt fastlægge indholdet i bilag XI hertil (15598/06).

Forordning (EF) nr. 883/2004 var det første skridt i en proces, der sigter mod at modernisere og forenkle EU-reglerne om koordinering af de nationale sociale sikringsordninger, således at EU-borgerne får mulighed for at bevæge sig frit inden for Europa og samtidig bevare deres ret til sociale sikringsydelser (sundhedsydelser, pensioner, arbejdsløshedsunderstøttelse osv.). Denne proces skal afsluttes med vedtagelse af en gennemførelsesforordning³, der skal træde i stedet for forordning (EØF) nr. 574/72, og en forordning, der fastsætter bestemmelser om særlige aspekter ved de enkelte medlemsstaters lovgivning, som skal udgøre indholdet i bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004⁴; forslagene til disse forordninger er nu til drøftelse.

Foreslået retsgrundlag: traktatens artikel 42 og 308 – enstemmighed i Rådet og fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet..

¹ Drøftelserne af disse forslag fortsættes under de kommende formandskaber.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, EUT L 166 af 30.4.2004 + corrigendum, EUT L 200 af 7.6.2004.

³ Jf. artikel 89 i forordning (EF) nr. 883/2004.

⁴ Jf. artikel 83 i forordning (EF) nr. 883/2004.

EVENTUELT

1. Forslag til forordning om lægemidler til avanceret terapi (15310/06)
 - Situationsrapport
2. Influenzapandemi (16006/06)
 - Orientering ved Kommissionen og formandskabet
3. Lægemiddelforum (15842/06)
 - Orientering ved Kommissionen
4. Meddelelse fra Kommissionen om bekæmpelse af hiv/aids i EU og EU's nabolande i perioden 2006-2009 (15850/06)
 - Orientering ved Kommissionen om gennemførelsen af handlingsplanen
5. Kommissionens grønbog: "Forbedring af befolkningens mentale sundhed. På vej mod en strategi for mental sundhed i Den Europæiske Union" (15846/06)
 - Orientering ved Kommissionen om konsultationsprocessen
6. Meddelelse fra Kommissionen om midlertidig forlængelse og udvidelse af Udvalget for Sundhedssikrings mandat indtil en kommende generel revision af de strukturer, der beskæftiger sig med sundhedstrusler på EU-plan (15561/06)
 - Orientering ved Kommissionen
 - Indlæg fra den britiske delegation, der fortalte om erfaringer med formidling af information i forbindelse med et tilfælde for nylig af kontaminering med radioaktiv stråling fra polonium-210.
7. Sundhed i arbejdslivet (en brochure kan konsulteres på presseafdelingens sekretariat)
 - Orientering ved formandskabet

8. Gennemgang af de nationale reformprogrammer
 - Rapport fra Beskæftigelsesudvalget
9. Meddelelse fra Kommissionen: "Iværksættelse af Fællesskabets Lissabon-program – Socialydelser af almen interesse i Den Europæiske Union" (9038/06)
 - Rapport fra Udvalget for Social Beskyttelse
10. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder
 - Mundtlig orientering fra formandskabet om valget af Vilnius (Litauen) som hjemsted for Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**SUNDHED****Konference om aviær og human pandemisk influenza**

Rådet noterede sig, hvor langt man er kommet med teksten til udkastet til Bamako-erklæringen, og godkendte et udkast til EU's erklæring, der skal vedtages på fjerde internationale donorkonference om aviær og human pandemisk influenza, der skal afholdes i Bamako (Mali) den 6.-8. december 2006.

FORBRUGERPOLITIK**Vildledende og sammenlignende reklame**

Rådet vedtog et direktiv om vildledende og sammenlignende reklame (kodificeret udgave) (*PE-CONS 3641/06*).

Direktivet kodificerer og ophæver direktiv 84/450/EØF og træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det; det er en sammenskrivning af disse retsakter, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.

EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK**Den Demokratiske Republik Congo - Den Europæiske Unions politimission (EUPOL "Kinshasa")**

Rådet vedtog en fælles aktion om ændring af fælles aktion 2004/847/FUSP om Den Europæiske Unions politimission i Kinshasa (Den Demokratiske Republik Congo) for så vidt angår den integrerede politienhed (EUPOL "Kinshasa") (*15194/06*).

Med den fælles aktion forlænges den midlertidige forstærkelse af Den Europæiske Unions politimission i Kinshasa (EUPOL "Kinshasa") indtil den 31. december 2006.

Ifølge fælles aktion 2006/300/FUSP af 21. april 2006 skulle EUPOL Kinshasa forstærkes midlertidigt i op til fem måneder i valgperioden. Det blev også fastsat, at forstærkelsen burde indledes senest én måned før valgperiodens begyndelse.

EUPOL Kinshasa blev indledt i januar 2005 med henblik på at overvåge, vejlede og rådgive i forbindelse med oprettelsen og udviklingen af den integrerede politienhed i Kinshasa.

DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Det vestlige Balkan - Forlængelse af Den Europæiske Unions Observatørmission (EUMM)

Rådet vedtog en fælles aktion om ændring af mandatet for Den Europæiske Unions Observatørmission (EUMM) i det vestlige Balkan og forlængelse indtil den 31. december 2007 (14885/06).

Med den fælles aktion ændres fælles aktion 2002/921/FUSP for således at fortsætte aktiviteterne til støtte for EU's politik i det vestlige Balkan med hovedfokus på den politiske og sikkerhedsmæssige udvikling i Kosovo og Serbien samt naboområder, der risikerer at blive berørt af en eventuel negativ udvikling i Kosovo.

Der vil blive allokeret 2,3 mio. EUR til dækning af missionens udgifter i 2007. Dette beløb dækker også den aftalte lukning af EUMM senest ved udgangen af 2007.

I overensstemmelse hermed vedtog Rådet en afgørelse om forlængelse af Maryse DAVIETs mandat som missionschef for EUMM indtil den 31. december 2007 (14658/06).

EKSTERNE FORBINDELSER

Kosovo - EU's finansielle bistand

Rådet vedtog en afgørelse om ekstraordinær finansiell bistand til Kosovo på indtil 50 mio. EUR med henblik på at lette den finansielle situation i Kosovo, støtte udviklingen af en sund økonomisk og finanspolitisk ramme, lette videreførelsen og styrkelsen af vigtige administrative funktioner og tackle offentlige investeringsbehov (14677/06).

Samarbejde med Canada

Rådet vedtog en afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om oprettelse af et samarbejdsprogram for videregående uddannelse, erhvervsuddannelse og unge (10924/06).

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug - Omarbejdning af lovgivning *

Rådet vedtog en forordning vedrørende omarbejdning af forordning 302/93 om Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for således at tydeliggøre og forenkle lovgivningen på dette område (3648/06 og 15558/06 ADD 1).

Centret, der er placeret i Lissabon, blev oprettet i 1993 for at give Fællesskabet og dets medlemsstater faktuelle, objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger på europæisk plan om narkotika og narkotikamisbrug og konsekvenserne heraf.

(<http://www.emcdda.europa.eu>)

EU-budgetforslag for 2007

Rådet foretog andenbehandlingen af forslaget til EU's almindelige budget for 2007, efter at De Faste Repræsentanternes Komité med kvalificeret flertal havde bekræftet konklusionerne fra samrådsmødet med repræsentanter for Europa-Parlamentet den 21. november som endeligt udformet under trilogien mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 28. november (15638/06).

Rådet vedtog også forslaget til ændringsbudget nr. 6 til EU-budgettet for 2006, den reviderede ændringsskrivelse nr. 2 og ændringsskrivelse nr. 3 til budgetforslaget for 2007 samt erklæringerne i mødeprotokollen om:

- rekruttering i forbindelse med 2004- og 2007-udvidelsen, de tre nye agenturer, der er omhandlet i 2007-budgettet (Det Europæiske Kemikalieagentur, Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder) og Life+-programmet (fælles erklæringer)
- betalingsbevillinger, forskudsbetalinger for perioden 2007-2013 og pilotprojekter og forberedende foranstaltninger i 2007 (Rådets erklæringer).

Rådet anmodede formandskabet om at sende de relevante budgetdokumenter til Europa-Parlamentet.

2007-budgettet bliver det første, der omfatter et EU med 27 medlemsstater, eftersom Bulgarien og Rumænien tiltræder den 1. januar. Det bliver også det første budget i henhold til EU's finansielle ramme for 2007-13.

UDVIDELSEN

Nødpas

Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog en afgørelse om tilpasning af afgørelse 96/409/FUSP af 25. juni 1996 om indførelse af et nødpas, for at tage hensyn til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union.

UDVIKLING

Videreførelse af konventionen om fødevarehjælp

Rådet vedtog en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at stemme for videreførelsen af konventionen om fødevarehjælp af 1999 for en periode på ét år, dvs. indtil den 30. juni 2008, på den betingelse, at konventionen om kornhandel af 1995 forbliver i kraft for den samme periode (15380/06).

Et forslag om videreførelse af konventionen vil blive forelagt til vedtagelse på næste møde i Udvalget for Fødevarehjælp den 5. december.

Konventionen om fødevarehjælp blev indgået af Fællesskabet ved afgørelse 2000/421/EF (EFT L 163 af 4.7.2000, s. 37) og videreført ved afgørelser truffet af Udvalget for Fødevarehjælp i juni 2002, i juni 2003 og i juni 2005, så at den gælder til den 30. juni 2007.

FISKERI

Fiskeriaftale mellem EF og Mauretanien

Rådet vedtog en forordning om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale med Mauretanien (13256/06).

Fiskeripartnerskabsaftalen med Mauretanien indeholder bestemmelser om et forbedret økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde inden for fiskeriet, så at fiskeressourcerne bevares og udnyttes på en bæredygtig måde, samt om partnerskaber mellem virksomheder, der har til formål i fælles interesse at udvikle økonomiske aktiviteter inden for fiskeriet og dertil knyttede aktiviteter.

Fiskeripartnerskabsaftalen er indgået for en periode på seks år fra den 1. august 2006. Heri indgår en protokol undertegnet for en periode på to år, som kan forlænges stiltiende to gange.

Den i protokollen omhandlede finansielle godtgørelse fastsættes til 86 mio. EUR om året for fiskerimulighederne, hvoraf der afsættes 11 mio. EUR årligt til finansiell støtte til gennemførelsen af Mauretaniens nationale fiskeripolitik

De fiskerimuligheder, der omhandles i fiskeripartnerskabsaftalen, er fastsat i elleve fiskerityper. Betingelserne for hver licensperiode er som følger:

- krebsdyr (med undtagelse af languster og krabbe): højst tilladte kapacitet 9440 GT
- trawlere og langlinefartøjer, som fisker kulmule: højst tilladte kapacitet 3600 GT
- fartøjer, som fisker andre demersale arter end kulmule, med andre redskaber end trawl: højst tilladte kapacitet 2324 GT
- trawlere til demersalt fiskeri, som fisker andre demersale arter end kulmule: højst tilladte kapacitet 750 GT
- blæksprutter: højst tilladte kapacitet 18600 GT for 43 licenser
- languster: højst tilladte kapacitet 300 GT for hver type
- tunfiskeri: højst 36 licenser for notfartøjer og 31 licenser for stangfiskerfartøjer og langlinefartøjer med flydeline som helhed
- frysetrawlere til pelagisk fiskeri: højst 22 licenser
- fartøjer uden fryser: 15000 GT pr. måned i årligt gennemsnit.

ENERGI

Forbindelserne med Kasakhstan

Rådet godkendte den reviderede tekst til aftalememorandummet vedrørende samarbejde mellem Den Europæiske Union og Republikken Kasakhstan på energiområdet.

MILJØ

Kvalitetskrav til skaldyrvande

Rådet vedtog et direktiv om kvalitetskrav til skaldyrvande (kodificeret udgave) (*PE-CONS 3640/06*).

Direktivet kodificerer og ophæver direktiv 79/923/EØF og træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det; det er en sammenskrivning af disse retsakter, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.

INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

Udlejnings- og udlånsrettigheder

Rådet vedtog et direktiv om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (kodificeret udgave) (*PE-CONS 3642/06*).

Direktivet kodificerer og ophæver direktiv 92/100/EØF og træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det; det er en sammenskrivning af disse retsakter, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.

Beskyttelsestiden for ophavsret

Rådet vedtog et direktiv om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (kodificeret udgave) (*PE-CONS 3643/06*).

Direktivet kodificerer og ophæver direktiv 93/98/EØF og træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det; det er en sammenskrivning af disse retsakter, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.

BESKIKKELSER**Regionsudvalget**

Rådet vedtog en afgørelse om beskikkelse af Jordi Hereu I Boher, borgmester i Barcelona, som medlem af Regionsudvalget som efterfølger for Joan Clos i Matheu for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2010.
